

Štvrtkové bratislavské protesty zasluhujú uznanie (minireportáž)

30. júla 2021 ✚ Krátke správy

Ak sa niekde dočítate, že na štvrtkových protestoch v Bratislave boli len nejakí svalnatí extrémistickí chuligáni, neverte tomu. Boli tam v prvom rade ľudia, občania a občianky Slovenskej republiky. Boli mladí aj starí, ženy aj muži, fyzicky silní a aj fyzicky menej silní; pritlačení autoritami, opustení duchovenstvom, vysmievaní a ponižovaní médiami, fackovaní kadejakými internetovými trolmi, ktorí si z vakcíny proti Covidu urobili svoje božstvo. Už im neostal nikto a nič, ale majú aspoň seba navzájom – a tak sa spojili a prišli, aby hájili svoje práva, keďže vláda sa ich snaží drzo obmedzovať, kde len môže a nikto iný sa za nich nepostaví.

Organizácia protestu bola až geniálna – viaceré organizované hlúčky obsadili všetky tepny do samého centra Bratislavy, kde sídli prezidentka, a do tejto časti mesta sa nedostalo naozaj žiadne vozidlo. Vidieť autobusy MHD odstavené v rade za sebou a jeden dokonca vzpričený v podjazde bol až sureálny zážitok. Akonáhle sa z nejakého smeru priblížilo nejaké auto, ľudové stráže začali písať na píšťalkách a roztrúsení ľudia pribehli, aby cestu zablokovali.

Atmosféra bola priateľská. Ľudia spolu zjavne súcitili. A boli zo všetkých kútov Slovenska – aj z Bratislavy, potom z Nového mesta, z Čadce, či Prešova. Nebolo ich určite tisíc, ale pekných pár tisíc. Všade sa to hemžilo slovenskými vlajkami. Z reproduktorov hrali slovenské piesne a ozývali sa rôzne prehlásenia. Áno, prišiel aj Štefan Harabin. Ale nie všetci ho počúvali. Kto chcel ho počúvať a kto nie, šiel ďalej k ďalšiemu rečníkovi, alebo ešte k ďalšiemu. Každý si našiel to svoje a šlo o vskutku pomerne veľkú akciu, ktorá bola roztrúsená po celom centre.

Jedna pani povedala, že budú chodiť dovtedy, kým ich bude vláda aj naďalej obmedzovať. Jej manžel dodal: „*Dnes som si vzal dovolenku. Bolo to tak aj minule a bude to tak aj nabudúce.*“ Policajti sa správali slušne, rozprávali sa s prítomnými, až do večerných udalostí nebolo kukláča ani na hony. Prešlo niekoľko sanitiek, všetky boli bez problémov pustené. Celková atmosféra pripomínala skôr veselicu, než vážny protest.

Ale na jednu vec treba poukázať: keďže duchovenstvo sa vrhlo do očkovacej kampane a o týchto ľudí nejavi nijaký záujem, našli sa iné marginálne skupinky, ktoré priniesli svoje „duchovno“ – a to tie takzvané „slovanské“, „slavianske“ – alebo inak – neopohanské. Spoznať ich bolo možné podľa ich typického symbolu „kolovratu“ – čo je akási Slnku podobná ružica. Bolo ich len pár v tisícovom dave, ale keďže muž s kolárikom nebol žiaden (aspoň my sme žiadneho nezaznamenali), rozhodne to bolo do očí bijúce.

MG

Foto: Archív autora

URL adresa článku: <https://christianitas.sk/stvrtkove-bratislavske-protesty-zasluhuju-uznanie-minireportaz/>